

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „SEVEN FOR ALL MANKIND“ (vloga za registracijo št. 4 443 222), za proizvode iz razredov 14 in 18.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: dve figurativni znamki Skupnosti (št. 591.2006 in št. 2 489 234, za proizvode iz razredov 16, 18 in 25) in mednarodna znamka (št. 731 954, za proizvode iz razredov 3, 9, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25 in 28) ki vsebujejo besedni element „SEVEN“.

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru.

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe.

Navajani tožbeni razlogi: nepravilna uporaba člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009.

Tožba, vložena 19. aprila 2010 – Alcoa Trasformazioni proti Komisiji

(Zadeva T-177/10)

(2010/C 161/81)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Alcoa Trasformazioni Srl (Portoscuso, Italija) (zastopnika: M. Siragusa, T. Müller-IBold, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga tožeče stranke

— Razglasitev ničnosti odločbe Komisije (C(2009) 5497) z dne 19. novembra 2009 v delu, v katerem se nanaša na državno pomoč C 36/B/2006 (ex NN 38/2006), ki naj bi jo Italija dodelila družbi Alcoa Trasformazioni S.r.l.,

— Komisiji naj se naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožba je uperjena zoper odločbo, ki jo je Evropska komisija izdala 19. novembra 2009 v zvezi z družbo Alcoa Trasformazioni S.r.l. ⁽¹⁾.

Ta odločba naj bi opredelila podaljšanje tarifnega režima, ki velja za obrate družbe Alcoa na Sardiniji in Benečiji, v skladu s členom 11(11) dekreta št. 35 z dne 14. marca 2005 ⁽²⁾ z

učinkom od 1. januarja 2006, kot nezdržljivo državno pomoč in zahtevala njeno delno vračilo.

V primeru tožeče stranke se od leta 1996 za njeni tovarni aluminija na Sardiniji in v Benečiji uporablja poseben tarifni režim za električno energijo. Komisija je bila takrat o tem tarifnem režimu obveščena v okviru postopka privatizacije družbe Alumix, ki se ukvarja s pridelavo aluminija in je pod nadzorom italijanske države, ki je bila nato prodana tožeči stranki. Komisija je leta 1996 odločila, da zadevni tarifni režim ne pomeni državne pomoči.

Komisija v izpodbijani odločbi ugotavlja, da je izpodbijani tarifni režim, po nekaterih spremembah, popolnoma drugačen ukrep kot tisti, ki je bil preizkušen leta 1996.

Po mnenju tožeče stranke naj bi bila odločba nezakonita iz naslednjih razlogov:

— Kršitev člena 107(1) PDEU, ker je tarifni režim za električni tok, ki ga je potrebovala družba Alcoa za tovarni aluminija na Sardiniji in v Benečiji, opredelila kot „državno pomoč“, čeprav slednji za prejemnika ni predstavljal nobene prednosti.

— Kršitev člena 107(3) PDEU, ker ni pravilno ocenila prispevka državne pomoči.

— Kršitev člena 107(3) PDEU, ker je zadevni tarifni režim napačno opredelila kot državno pomoč podjetju, ki je nezdržljiva s smernicami za državne pomoči za regionalne namene.

— Kršitev načela dobrega upravljanja in člena 107(3) PDEU, s tem ko je Komisija med postopkom v zvezi z učinkom tržnega mehanizma, ki ga je sama predlagala za Sardinijo, brez pojasnila ali predhodnega opozorila spremenila lastno presojo, celo na koncu pomanjkljivega postopka preiskave.

— Kršitev načela zaupanja v pravo in člena 108 PDEU, ker je tarifni režim opredelila kot „novo“ namesto „obstoječo“ državno pomoč.

Tožena stranka naj bi nazadnje s tem, ko je sprejela izpodbijano odločbo, kršila številne bistvene obličnostne določbe.

⁽¹⁾ Odločba Evropske Komisije z dne 19. novembra 2009 o državni pomoči št. C 38/A/2004 (ex NN 58/2004) in št. C 36/B/2006 (ex NN 38/2006), ki jo je Italica dodelila družbi Alcoa Trasformazioni srl

⁽²⁾ Dekret „Nujne določbe na področju akcijskega načrta za gospodarski, socialni in prostorski razvoj“, spremenjen v zakon na podlagi zakona z dne 14. maja 2005, št. 80.